Συμβουλές για κάθε πνευματικό αγωνιστή. Ανοιξιάτικοι κίνδυνοι. (Όσιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 25 Μαρτίου, 2015

Την προηγούμενη φορά σου έδωσα
δυο-τρεις απλούς κανόνες. Θα προσθέσω τώρα και δυο-τρία προφυλακτικά μέτρα.

1) Πρώτα
απ' όλα, **μη νομίσεις ποτέ ότι πέτυχες κάτι.**
Είναι τόση η αδυναμία μας, ώστε μόλις παρουσιαστεί μέσα μας ένα απειροελάχιστο καλό, αμέσως κραυγάζουμε με κενόδοξη αυτοϊκανοποίηση: "Να, το κατόρθωσα!". Τέτοιους λογισμούς να τους διώχνεις. Γιατί το αγαθό ποτέ δεν έρχεται εύκολα και γρήγορα, όπως παραπλανητικά μας λέει ο εχθρός. Αν τον πιστέψεις,
η ενεργητικότητά σου θα καταπέσει. Και τότε ο εσωτερικός διχασμός θα ξαναδημιουργηθεί. Για να μην υποκύψεις, λοιπόν, σ' αυτόν τον ολέθριο λογισμό, κάθε πρωί, όταν σηκώνεσαι από το κρεβάτι, να σκέφτεσαι και να αισθάνεσαι ότι βρίσκεσαι στην πρώτη μέρα του πνευματικού αγώνα.

2) **Μην επιτρέψεις στον εαυτό σου να χαλαρώσει μέσα σ' οποιεσδήποτε συνθήκες**.
Θα 'ρθει μια μέρα που, ενώ θα διεξάγεις φιλότιμα τον καλό αλλά και σκληρό αγώνα της αυτογνωσίας και του αυτοελέγχου, ο εχθρός θα σου ψιθυρίσει με υποκριτική φιλοστοργία: "Πολύ σκληρά αγωνίζεσαι. Χαλάρωσε λιγάκι, μην το παρατραβάς! Έχεις
μπροστά σου μιαν ολόκληρη ζωή...". Πόσο εύλογη φαίνεται αυτή η πειρασμική υποβολή! Ούτε που θα σκεφθείς να την αντικρούσεις. Ωστόσο, αν τη δεχθείς έστω και για λίγο, θα σου προξενήσει μεγάλη εσωτερική ταραχή. Τι γίνεται, όταν σ' ένα φράγμα σχηματισθεί μια μικρή τρύπα; Αναπόφευκτα, αργά ή γρήγορα, το φράγμα υποχωρεί κάτω από την πίεση του νερού και καταστρέφεται. Το ίδιο συμβαίνει και μέσα μας, όταν δείξουμε την παραμικρή επιείκεια στον εαυτό μας. Τότε, ό,τι έχουμε χτίσει με κόπο, σωριάζεται σε ερείπια, και πρέπει να καταπιαστούμε πάλι από την αρχή με την πνευματική μας οικοδομή. Σε συμβουλεύω, λοιπόν, να μη χαρίζεσαι ποτέ στον εαυτό σου.

Η συμβουλή αυτή σου χρειάζεται ιδιαίτερα τώρα, που πλησιάζει το Πάσχα. Γιατί, μόλις φτάσει δεν αποκλείεται να σκεφθείς: «Γιορτή είναι, ας ξεδώσω λιγάκι». Αν υποκύψεις σ' αυτόν τον λογισμό, θα σκορπίσεις όλους τους πνευματικούς καρπούς που μάζεψες στη διάρκεια της Σαρακοστής. Η νήψη, η νοερή προσοχή, η εγκράτεια, ο αυτοέλεγχος, η αγωνιστικότητα και ο ζήλος θα πάνε περίπατο. Καθώς, μάλιστα, βρισκόμαστε στην **άνοιξη**, εποχή αναγεννητικού οργασμού όλης της πλάσης μετά την ανάπαυλα του χειμώνα, **ο πόλεμος των σαρκικών λογισμών θ' αρχίσει έντονος**. Τότε, αν έχεις χαλαρώσει, η άμυνά σου θα είναι υποτονική και ο κίνδυνος της ήττας μεγάλος.

Η άνοιξη είναι μια εποχή ευχάριστη, **μπορεί όμως να βλάψει πνευματικά όσους δεν προσέχουν**. Έχεις δει πως χοροπηδούν, βελάζουν και παιχνιδίζουν τα αρνιά, όταν οδηγούνται στη βοσκή. Γιατί; Η ζωή παίζει! Παρόμοια ανάγκη για παιχνίδισμα αισθάνονται και οι άνθρωποι, τόσο οι νέοι όσο και οι ηλικιωμένοι. Σ' αυτό δεν υπάρχει τίποτα το εφάμαρτο. Είναι ένα αίσθημα αθώο. Ο τρόπος, ωστόσο, με τον οποίο το εκδηλώνουν οι περισσότεροι άνθρωποι δεν είναι εντελώς αθώος. Η χαρά της ζωής! Όταν τη βιώνουμε, οφείλουμε να ευχαριστούμε τον Κύριο, που στη γη, τη γεμάτη πόνο και θλίψη εξαιτίας των αμαρτιών μας, έχει αφήσει περιθώρια χαράς, για να μην πέφτουμε σε απόγνωση. Δυστυχώς, όμως, δεν Τον ευχαριστούμε. Απεναντίας, επιδιώκοντας άλογα την παράταση της χαράς, ξεφεύγουμε από το δρόμο της σωτηρίας και επιστρέφουμε στον μάταιο τρόπο ζωής. Το χαρούμενο παιχνίδισμα της ζωής είναι ευχάριστο, αλλά ασχολείται αποκλειστικά με το σώμα και τις αισθήσεις, γι' αυτό δημιουργεί τάσεις και διαθέσεις σαρκικές, αισθησιακές. Θέλουμε να κοιτάζουμε θεάματα ευχάριστα στο μάτι, ν' ακούμε ακροάματα ευχάριστα στο αυτί, να οσφραινόμαστε ευχάριστες οσμές΄ κοντολογίς, θέλουμε ν' αυξάνουμε τις ευχάριστες εντυπώσεις των αισθήσεων. Ενδίδοντας, όμως, σ' αυτές τις τάσεις και διαθέσεις, δεν μπορούμε να διατηρήσουμε την εσωτερική πνευματική ζωή. Δίχως άλλο την χάνουμε. Και μαζί μ' αυτήν χάνουμε την καλή αγωνία για τη σωτηρία μας. Τότε οι πονηροί λογισμοί, τα εμπαθή συναισθήματα και οι άλογες επιθυμίες αρχίζουν πάλι να μας κυριεύουν, αναστατώνοντας τον εσωτερικό μας κόσμο. Η μνήμη του Θεού φεύγει από το νου μας. Η ειρήνη

εξαφανίζεται από την καρδιά μας. Και επιστρέφουμε μοιραία στη ζωή της ταραχής, της συγχύσεως, της αμαρτίας. Η ψυχή μας, που ελέγχεται βασανιστικά από τη συνείδηση, λέει: “Από αύριο θ’ αλλάξω ζωή!”. Αλλά το αύριο είναι χειρότερο από το σήμερα, όπως και το μεθαύριο χειρότερο από το αύριο. Έτσι, μέρα με τη μέρα, βουλιάζουμε στη συνηθισμένη ζωή του κόσμου. Και τελικά απελπιζόμαστε. Όλος ο καρπός του σκληρού αγώνα που κάναμε, για να βάλουμε την ψυχή μας σε τάξη, χάνεται. Και χάνεται για ένα μόνο λόγο: Επειδή δεν λάβαμε προφυλακτικά μέτρα. Δεν αρνηθήκαμε στις αισθήσεις μας κάποιες αθέμιτες απολαύσεις. Μα κι όταν δοκιμάζαμε άλλες θεμιτές, δεν φροντίζαμε να διατηρούμε μέσα μας το φόβο του Θεού. Σαγηνευτήκαμε, λοιπόν, από εξωτερικά πράγματα και παραμελήσαμε την εσωτερική πνευματική εργασία.

Ο
Κύριος να σε φυλάξει από το κακό αυτό! Κάποιος λογισμός δυσπιστίας σ’ έχει κιόλας επισκεφθεί΄ μη
χάνεις έδαφος! Αν δεν υποχωρήσεις ούτε σπιθαμή, θα επιστρέψεις, με τη χάρη του Θεού, στον σταθερό σου στόχο. Αν γυρίσεις πίσω, θα βρεθείς σε πολύ χειρότερη θέση από κείνη που ήσουνα όταν άρχισες τη νέα σου
ζωή. Ο Χριστός παρομοιάζει μια τέτοιαν υποτροπή και πτώση με την επιστροφή του δαιμονικού πνεύματος στο σπίτι, από το οποίο είχε φύγει. Όταν, λέει, το ακάθαρτο πνεύμα βγει από τον άνθρωπο, περνάει από ξερότοπους, ψάχνοντας ένα μέρος για να ξεκουραστεί, μα δεν βρίσκει. Τότε αποφασίζει να επιστρέψει στην κατοικία του, δηλαδή στον άνθρωπο από τον οποίο είχε φύγει. Έρχεται, λοιπόν, και τον βρίσκει αδειανό, καθαρό και στολισμένο. Πηγαίνει και παίρνει μαζί του άλλα εφτά δαιμόνια, πιο πονηρά από τον ίδιο, και μπαίνουν όλα στον άνθρωπο. Έτσι γίνεται η κατάσταση του ανθρώπου χειρότερη από την προηγούμενη (Ματθ. 12: 43-45). Ο Θεός να μας γλυτώσει από τέτοια συμφορά!

Διαβάζοντας
την προηγούμενη παράγραφο, μην τρομάξεις, μην αναστατωθείς, μην πεις, “Αχ, γιατί ξεκίνησα;”. Αποφάσισες να κάνεις το πιο αξιόλογο πράγμα στον κόσμο, ν’ ακολουθήσεις τον μοναδικό δρόμο της ζωής, που θα σε ανυψώσει στο επίπεδο της αληθινής ανθρώπινης αξίας. Μην υποτιμάς, λοιπόν, τη μεγάλη απόφασή σου. Μην ατιμάζεις τον Κύριο. Μήπως Εκείνος σ’ έχει αφήσει μόνη; Όχι! Είναι μέσα σου με τη χάρη Του. «Όταν ο Θεός είναι με το μέρος μας, ποιος μπορεί να μας βλάψει;» (Ρωμ. 8:31). «Αυτός που ενεργεί μέσα σου είναι ισχυρότερος απ’ αυτόν που κυριαρχεί μέσα στον κόσμο» (Α΄Ιω. 4:4). Αλλωστε, μια προσεκτική και συνεπής χριστιανική ζωή όχι μόνο δεν σου στερεί κάθε άνεση, αλλά και σου δίνει

ανεκτίμητα ανταλλάγματα: Με την αδιάλειπτη μνήμη του Θεού και την υπακοή στη συνείδηση, η ζωή αυτή γίνεται αστείρευτη πηγή πνευματικής χαράς, χαράς ανέκφραστης
και ασύγκριτης μ’ οποιαδήποτε γήινη. Λίγα είναι τα εξωτερικά πράγματα που θα στερηθείς. Εσωτερικά θ’ αλλάξεις. Είναι δυνατό να συμμετέχεις σε όλα και συνάμα να είσαι έξω απ’ όλα. Κάνεις κάτι εξωτερικά, αλλά μέσα σου γίνεται κάτι άλλο…

Να
λοιπόν! Έχεις τους κανόνες και τα προφυλακτικά μέτρα στα δυο τελευταία γράμματά
μου. Είναι πολλά; Διόλου. Απλά πράγματα. Απλά και εύκολα. Τι καρπό, όμως θα σου αποφέρουν! Κάνε κουράγιο και εφάρμοσέ τα. Αμήν.

(Από το βιβλίο: «ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥ- Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ γράμματα σε μια ψυχή», ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: hristospanagia3.blogspot.gr)